

Въ 3 часа ние потеглихме за залата на „Душанъ Силвий“, която е близо до съборната църква, гдѣто, причакани отъ Душановци, въ строй на чело съ военна музика акламирани отъ публиката и Душановци пристигнахме.

Слѣдъ размѣнение на поздравитѣ начело съ музиката, подъ редъ, ние напрѣдъ и слѣдъ насъ Душановци, акламирани и поздравлявани отъ бѣлградчани, ние пристигнахме на гарата, отъ гдѣто при заглушително „ура“ и „живио“ потеглихме за Зеблинъ, искрено благодарни на братята сърби за любезното посрѣщане.

Посрѣщнати тържественно отъ мѣстното сръбско и хърватско население, ние при пристиганieto ни въ Зеблинъ бѣхме освободени отъ всѣкакви митнически и паспортни формалности. Сърбитѣ, напротивъ, бѣха подложени на най-строгъ прѣгледъ отъ страна на митническитѣ власти. Съ това, въроят-но, искаха унгарцитѣ да дадатъ на сърбитѣ да разбератъ, че тѣ още ще бѣдатъ по-строга прѣслѣдвани, ако не отстъпатъ при исканията имъ, които станаха причина за избухването на митническата война по между имъ.

Слѣдъ като придирчивитѣ митничари прѣгледаха на всѣкъдѣ и не намѣриха нищо, звѣнеца удари и ние потеглихме за къмъ Загребъ, изпратени пакъ съ „ура“ и „живио“ отъ страна на излѣзлитѣ граждани и гражданки-славяни отъ Зеблинъ. Тукъ зеблинското лѣвческо сръбско дружество на нѣколко пѣти изпѣ нашия и сръбския химнъ.

По-нататъшното ни пътуване прѣзъ Унгария за Загребъ бѣ цѣло тържество. На всѣка станция излизаха славянитѣ и ни поздравляваха. На станцията Индия, тѣ ни причакаха съ музика и зна-